

Τῆς ᾠδῆς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου
ἀναμνήσεις
τῆς ἁγίας μεταμορφώσεως
τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ
καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τυπικόν

Ἐὰν ἡ ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων
ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς.

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ^Γ _ζ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου ^Γ _ζ

Ἦχος ᾠδῆς Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ο ς ^Γ _ζ

δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ ναν το ^π ₉

 λαμ ψον και η μιν τοις αμαρτωλοις το φως ο το α ι

 διον ²² πρε σβει αις της Θεο το ο κω ^Δ φω το δο τα δο ο

 ξα α σοι ²² (τρεις)

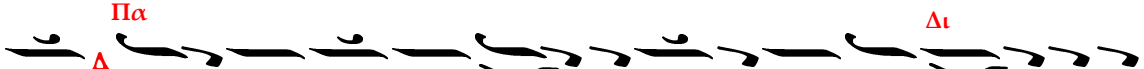
τὸ τέλος:
 φω το δο τα δο ο ξα α σοι οιοι οι ²²
 Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...
 * * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Δ Δι [♂] Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Την των βρο των ε να αλλα γην την με τα δο ξης οσ Σω

 τηρ [♂] εν τη δευ τε ρα και αι φρικτη της σης ε λευ σε ως δει

 κνυς [♂] ε πι τω ο ρος θα βωρ με τε μορ φω ω ω της [♂] Η

 λι ας και Μω σης συν ε λα α λθ εν σοι [♂] τες τρεις των Μα

 θη των συν ε κα α λε ε σας [♂] οι και τι δον τες Δε σπο

 τα την δο ξα αν οσ [♂] τη α στρα πη οσ ε ξε στη η σαν [♂] ο

 το ο τε τω ο τοις ^Δ το φως οσ λα α αμ ψας [♂] φω τι σον

 τας ψυ χα α α α ας η μων [♂]

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Επι το ο ρος το ο θα βωρ με τε μορ φω της Ι η

σου ^{Πα} και νε φε λη φω ω τει νη ε φη πλω με νη ως σκη
 νη ^{Πα} τς Α πο στο λς της δο ξης σς κα τε κα λυ υ ψεν
 ο θεν και εις γην ε να πε ε βλε ε πον ^{Πα} μη φε ρον τες
 ο ραν την λαμπρο ο τη η τα ^{Πα} της α προ σι τς δο ξης
 τς προ σω πς σς ^{Πα} α να ρ χε Σω τερ Χρι στε ο Θε ο ος
 ο το ο τε τς σς τοις ^{Πα} το φω ως σς λα α α μ ψας ^{Πα} φω τι
 σον τας ψυ χα α α α ας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ^{Δι} α νελ θω ω ν συ ν Μα θη ταις εν τω ο ρει
 και εν τη δο ο ξη η τς Πα τρος α πα στρα ψας ^{Δι} συν
 Μω υ ση Η λι ας σοι πα ρι ι στα νται ^{Δι} Νο μος και
 Προ φη ται αι γαρ ως Θε ω λει τς γς σιν ^{Δι} ω και την
 Γι ο τη η τα την φυ σι κην ο Γεν νη τω ρ ^{Δι} ο μο λο
 γων ε κα λε σεν Γι ον ^{Δι} ον α νυ μν σ μεν συ ν σοι και τω
 Πνευ μα τι ^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος β̣̣̣ Βου ς

Ε^{Ββ} κ ν ε ο τ η τ ο ο ο ο ς μ ε π ο ο ο λ λ α α α π ο
 λ ε ε μ ε ι μ ε ε π α α α θ η η ^{Δι} α λ λ α α υ
 τ ο ς α α ν τ ι ι λ α α α β ς ς ς κ α ι σ ω ω ω σ ο ν
 Σ ω ω τ η η η ρ μ ς ς ^(δίς)

Ο^{Δι} ι μ ι σ ς ς ν τ ε ς Σ ι ω ω ω ν α ι α ι σ χ υ υ ν θ η
 η η τ ε ε ε ε ε α π ο ο τ ς Κ υ υ ρ ι ι
 ι ς ς ^{Ββ} ω ς χ ο ο ο ο ο ο ρ τ ο ο ο ο ς γ α ρ
 π υ υ ρ ι ι ι ι ι ^Μ ε ε σ ε ε ε σ θ ε ε ε ε ε α
 π ε ξ η ρ α μ ε ε ε ν ο ι ο ι ^(δίς)

Δ^{Ββ} ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι γ ι ω ω κ α ι α ι Α α γ ι ι
 ω Π ν ε υ μ α α τ ι ι ^χ

Α^{Ββ} γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι ι ι π α α α σ α ψ υ υ χ η
 ζ ω ω ο υ ο υ ο υ τ α ι α ι ^{Δι} κ α ι κ α α θ α α ρ σ ε ι ^{Δι} υ
 ψ ο υ ο υ ο υ τ α ι α ι λ α α α μ π ρ υ υ ν ε ε ε τ α ι ^{Δι}
 τ η η Τ ρ ι ι α δ ι κ η η μ ο ο ν α α α δ ι ι ι ι ι ^{Ββ}

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει

τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ει

ει θραα αρ δε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον τα α

α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ι ν προς

ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς πη΄ (88).

Θ α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι

σου α γα αλ λι α σονται

Σοι ει σιν οι ου ρα νοι και ση ε στιν η γη την

οι κου με νην και το πληρω μα αυ της σου ε θε με

λι ωσας

Θ α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι

σου α γα αλ λι α σονται

Σος ο βρα χι ων με τα δυ να στει ει ας κρα ται

 ω θη τω η χειρ σου υ ψω θη η τω η δε ξι

 α σ
Θ α βω ω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι

 ι σου α γαλλι α σον ται αι αι
 * * *

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Κύριε, ἐλέησον.
 Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
 Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον
 Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
Χ ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
 τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
 Κύριε, ἐλέησον. (γ)
 Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
 ἀνάγνωσμα. (θ' 28-36)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.
 Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
 Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐορτῆς
 ἀπὸ τῆς Ὠραίας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὑπνῷ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηναὺς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἡλίᾳ, μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἐκείνους εἰς τὴν νεφέλην· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακασιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταιστων Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταισ της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

ᾠΗ, κατὰ τὸ Ἀγιορειτικὸν Τυπικόν, τὰ ἐξῆς·

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

T α σ υ υ μ παν τα α ση με ρ ο ο ν χα α α ρ α
α α σ π λ η ρ ο σ εν ται Χ ρ ι σ τ ο υ ο φ θ ε ε εν τ ο ο σ εν Θ α
β ω ρ ι ι ι ι ω

K αι ν υ υ υ υ ν κ αι α α ει και εις τους αι ω ν α σ τ ω ν
αι ω ω ω ν ω ν α α μ η ν

T α σ υ υ μ παν τα α ση με ρ ο ο ν χα α α ρ α
α α σ π λ η ρ ο σ εν ται Χ ρ ι σ τ ο υ ο φ θ ε ε εν τ ο ο σ εν Θ α
β ω ρ ι ι ι ι ω

Εἶτα Στιχηρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξ α λει ψ ο ν τ ο α ν ο μ η μ α μ ε

O φ ω τ ι σ α πα α σ α ν τ η ν ο ι κ ο μ ε ν η ν α α α
γ ι α α σ α σ εις ο ρ ο σ υ ψ η λ ο ν με τε μο ρ φ ω
ω ω ω θ η σ α α γ α α θε ε δει ξ α σ τ ο ι σ Μ α θ η τ αι σ
τη η η η ν δυ ν α σ τ ει ει ει α α α αν σ ο τι κο
σ μο ο ν λ υ υ τ ρ ο σ σ αι εκ πα α α ρ α β α α σε ε ε ω σ

 δι ο ο βο ο ω με ε εν σοι ευσπλαγχνε Κυ ρι ι

 ε ε σω ω σον τας ψυ υ χα α ας η η η η μω ω ω

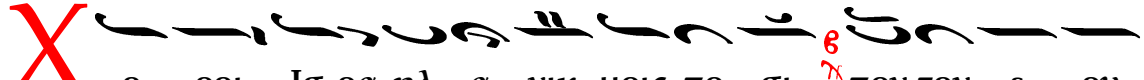

 ων

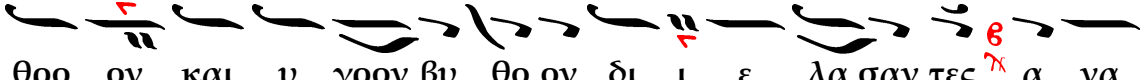
Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο κανόνες τῆς ἐορτῆς.
 (εἰς ἡ', εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, καὶ νῦν).
 Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
 Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδος ἦκε.
 Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ωιδὴ α'. Ἦχος Βου ξ . Ὁ εἰρμός.

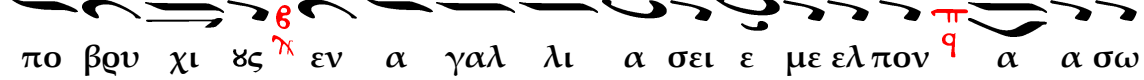
X ο ροι Ισ ρα ηλ α νικ μοις πο σι πον τον ε ρυ

 θρο ον και υ γρον βυ θο ον δι ι ε λα σαν τες α να

 βα τας τρι στα τας δυ σ με νεις ο ρω ων τες εν αυ τω υ

 πο βρυ χι ρς εν α γαλ λι α σει ε με ελ πον α α σω

 μεν τω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται

P η μα τα ζω ης τοις φι λοις Χρι στος και πε ρι της

 θει ει ας δη μη γο ρω ων Βα σι λει ας ε φη εν ε

 μοι τον Πα τε ρα ε πι γνω σε σθε φω τι ως ε ξα

 στρα πτω α προ σι τω εν α γαλ λι α σει μελ πο ον τες α

α σω μεν τω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται

Ισχυν των ε θνων κα τε δεσθε ε φιλοι Μαθη ται

μα σθη σεσθε δε τω πλστω αυτων ο τι δο ξης πλη ρσ

σθε ως ο φθη σομαι λαμ προ τερος η λι 8 ε ξαστρα

πτων εν α γαλ λι α σει μελ ποοντες α α σω μεν τω Θε

ω ημων ο τι δε δο ξασται

Ση μερον Χρι ζος εν ο ρει Θα βωρ λαμψας α μι

δρω ως θε ι κης αυ γηης ω ως υ πεσχετο Μαθη ταις

πα ρε γυ μνσ χα ρα κτη ρα σε λα σφο ρσ δε πλη σθεν τες

θει ασ αι γλης εν α γαλ λι α σει ε με ελ πον α α σω

μεν τω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται

Δεύτερος Κανών, φέρων Ἀκροστιχίδα:
Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ ἶδε.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ
πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν. (δίς)

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον
καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἄσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ
Μωυσῆϊ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς
Θεότητος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου Σ

Το ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε ⁹ και οι α
σθε νην τες πε ρι ε ζω ω σαν το δυ να μιν ^ε ^{7x} δι α
τ ε ο το ε στε ρε ω ω θε εν Κυ ρι ω η καρ δι α μ ε ^ε (δίς) ^{7x}

Οο λον τον Α δαμφο ρε σας Χρι στε ⁹ την α μαυ
ρω θεισαν α μειει ψας ε λαμπρυνας ^ε ^{7x} πα λαι φυ υ σιν
και αλ λοι ω ω σει της μορ φης σ ε θε ο ρ γη σας ^ε ^{7x}

Στυ λο πυ ρι μορ φω και νε φε λη πα λαι ⁹ ο εν
τη ε ρη μω τον Ισ ρα η ηλ α γων ση με ρον ^ε ^{7x} εν
τω ο ο ρει Θα βωρ αρ ρη η τω σ εν φω τι Χρι σος ε ξε λαμ

Δεύτερος Κανών. Ουρανίας άψίδος.

Ἡ σκιαζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωυσῇ ὀμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως. (δίς)

Δόξα.

Συνανηλθέ σοι Λόγε, μονογενές ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὃ τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλόνηπε.

Καὶ νῦν.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωυσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος Δι[♂] Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε^{Πα}πι το ο ρος το ο Θα βωρ με τε μορ φω θης ο Θε
 ος^Δ α να με σον Η η λι ου και Μω υ σε ως των σο
 φων^{Πα} συν Ι α κω β και Πε τρω και Ι ω α α αν η
 ο Πε τρος δε συ νων ταυ τα σοι ε ε λε ε γεν^Δ κα λον
 ω δε ε στιν ποι η σαι τρει εις σκη η νας^Δ μι αν Μω
 σει και μι αν Η λι ι ι α^{Πα} και μι αν σοι τω Δε σπο τη
 Χρι στω^Π ο το ο τε τς ς ς τοις^Δ το φω ως σ λα α α μ
 ψας^{Πα} φω τισοντας ψυ χα α α α ας η μων^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μέ τέλος:
φω τισοντας ψυ χα α ας η η μω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,* τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Θαβῶρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,

Ἴδὸν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομέην κατὰ ἕκτην Χριστὸς ἀμεῖψε.

Τῇ ἕκτη τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ Ἁγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἐορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη. Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς Μαθητὰς καὶ θανάτου καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσί, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι καὶ δεῖξαι τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύριος ἔπιε. Μωυσῆν δὲ καὶ Ἡλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτόν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τινες μὲν αὐτὸν Ἡλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ Δεσπότη· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταν ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι
την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι
κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας τω α
ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω
η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ. Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τξ μν στη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ κλη σι α
νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ω
ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας
σθ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασθ και ε
δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε΄

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε τα
α α θη Χρι ζος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου
πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το εν σοι δε λε
α σθεις θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ κι τω πα ρε
χο ον τι την ει ρηνην ταις ψυ χαις η η μων

ὠδὴ ς΄

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα λα
μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α σας
το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ πσ σα
φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ πε ρ κο σμι
ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν τσ σα ρ κι προ
σπα γεν τος Χρι στς ς ς τσ Θε ου και τρι η με ρω ε

γε ερσει τον κο οσμον φω τι σαντος

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νθ δυ σε βς
λα ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη μι
ι α ας θε ο στυ γς ο μως τρεις Παι δας εκ ε δει μα
τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι ον
αλ λα ντη χν τι δρο σο βο λω Πνευμα α τι τυ ρι συ
νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη τος
των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α δος ι
σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ μνει ει
τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ εις
δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ περ υ ψα τε
το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνε ευ μα πα να γι
ον εις τς αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς, φάλλεται ἢ θ' ᾠδῆ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ο το οκος σαφθορος εδειειχθη Θε
 ο ος εκ λα γωνων σαπρο η ηλθε σαρκο φορος ως ω
 φθη ε πι γης και τοις ανθρωωποις συν α νε στρα α
 φη Σε Θε ο το κε δι ο παντες μεγαλυνομεν

Σ υν τρο μοι και νη φωτο χυ σι ι α α θρο
 ο ως οι Μαθη ται αι ελλαμ φθε εντες προς αλ λη λης ε ω
 ρων και προη νεις εις γην καταπε σο οντες σοι τω Δε σπο
 τη των α παντων προσε κυ νησαν

Η χος εκ νε φελης α νε πε μπετο θε ο ο
 κτυπος βε βαι ων το θα αυμα ο Πα τηρ γαρ των φω των
 ου τος ε στιν Υι ο ος ο α γα πη το ος μη τοις
 Α πο στο λοις α νε βο α ου α κϷ ε τε

Και να ακατιδοντες και παραδοξαφωνη
 ης πατρικης ενωτισθεντες ενθαβωροι τολογυ
 ηρηται εκμαγειειον ταραχετυυ περου
 τος υπαρχει αναβων οσωτηρημων

Εικωνων απαραλλακτε τολοντος α
 κινητεσφραγις αναλαλοιωτε γιελογεσο
 φια και βραχιων δεξια γψιστασθενος
 σε ανυμνουμεν συνπατριτε και τω πνευματι

Δεύτερος Κανών. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Εφριξε πασα ακοη την απορητον θε
 οσσυγκαταβασιν οπως ο γψιστος εκων
 κατηλθε μεχρι καισωματος παρθενικης απο
 γασρος γενοομενος ανθρωπος διοτην αχραν
 τον θεοτοκον οπιστοι ο μεγαλυνοομεν

Ι να σὸ δειξήσῃς φάνωσ τὴν ἀπορρητὸν δευτε
εραν κατὰ βασιν ὁ πῶς ὁ Ὑψιστος Θεὸς ὁ
φθῆσῃ ἐστῶσεν με ἐσωθεῶν τοῖς Ἀποστολοῖς
ἐν Θαβωρ Μωσῆσιν Ἡλιὰ τε ἀρρητῶσ ἐλαμ
ψας διὸ πάντες ἐσε Χριστέ ἐμεγαλυνομέν

Δ ὁ ξα Πατριῖ καὶ Ὑψιστοῖ καὶ ἀγιῶ Πνεύμα
τι

Δ ευτέ μοι πειθεσθε λαοὶ ἀναβάντες εἰς τὸ
ὄροσ τὸ ἀγιόν τὸ ἐπὶ ῥαβινὸν ἁ
λῶστω μεν ἐν πολειζῶντος Θεοῦ καὶ ἐπο
πτεύσω μεν νοῖ Θεοῦ ὁ ὀτητὰ ἁ ὕλον Πατροσ καὶ
Πνεύματος ἐν Ὑψιστοῖ μονογενεῖ ἐἰ ἀπαστῶσαν

Κ αὖν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺσ αἰῶνας τῶν αἰῶνων
ἀμην

Ε θελξασ ποθώ με Χριστέ καὶ ἡλιώσαστω

θει ει ω σ ε ρ ω τι α λ λα κα τα φλε ξον πυ ρι
 α υ λω τας α μαρ τι ας μ ε και εμ πλη σθη ναι της
 εν σοι τρυ φη ης κα τα ξι ω σον ι να τας δυ ο σκι ρ
 των με γα λυ νω ω α γα θε ε πα ρ σι α ας σ

Καταβασίαι.

Mυ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρ α ρ δει σος α
 γε ω ρ γη τω σ βλα στη σα σα Χρι στον υ φ ου το τ ε σ αυ
 ρ ζ ω η φο ο ρ ον εν γη πε φυ τ ε ρ γη ται δε εν δ ρ ον
 δι ου νυ ν υ ψ α με ε ν ε προ σκυ ν ε ρ ν τε σ αυ τον
 σε με γα λυ νο ο μεν

Oδι α βρω σε ω ω σ τ ε ξ υ υ υ λ ε τ ω γε νει προ
 σγε νο με νος θανα τος δι α ζ αυ ρ ε κα τη η ρ γη
 ται ση με ρ ον της γα ρ προ μη το ρ ος η πα γγε νης κα
 τα ρ α δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της α γνη ης
 Θε ο μη το ρ ος ην πα σαι αι Δυ να α μεις των ου
 ρ α νων με γα λυ ν ε σι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος Γα ρ . Αυτόμελον. (ἐκ γ').

Φως α ναλ λοι ω τον Λο ο ο ο ο γε ε ε
ε ε ε ε ϩ φω τος Πα τρος α α γεν νη η η η του
 ϩ εν τω φα νεν τι φω τι ι ι ι ι σου ου ου
ου ου ου ου ϩ ση μερον εν Θα α βω ρι ι ι ι ω ϩ
φως ει δο μεν το ον Πα τε ε ρα φως και το Πνε ε
ε ευ μα Δ ϩ φω τα γω γην πα α σαν κτι ι ι ι
σιν ϩ

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ϩ

Πα σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ον Bϩ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ
το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις Bϩ σοι πρε ε ε πει υ μνο
ος τω Θε ε ε ω ω Bϩ

Αἰνεῖτε εἰς τὸν παῖντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ αἱ νεῖ εἰς τὸν πασαῖς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς τὸν ἑνωω

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.
 Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

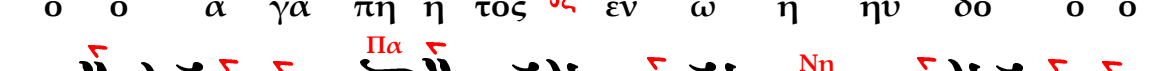
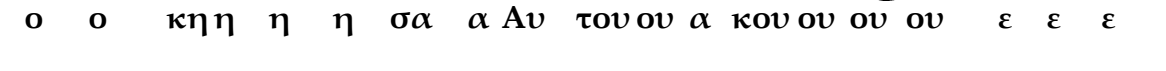
Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν

ὥδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. δ'. Βύζαντος.

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

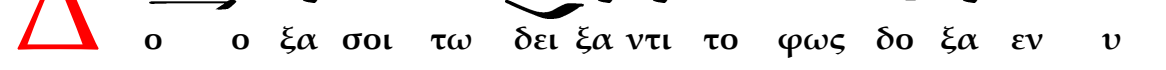
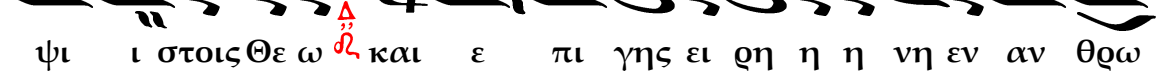

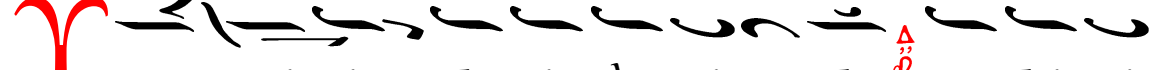
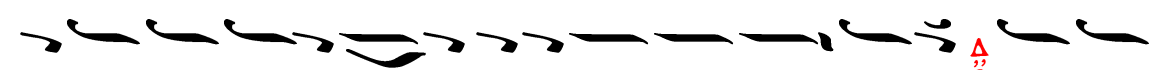

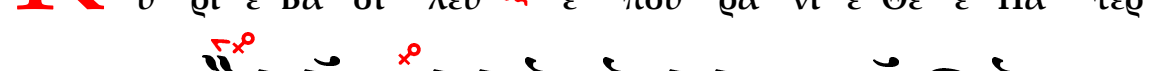
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τῆς αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Π α ρε ε λα βε εν ο Χρι ι στος τον Πε τρον και Ι α
κω ω βο ον και Ι ω ω ω α α α αν νην εις ο
ο ρος υ ψη η λο ον κατ ι δι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι αν και με τε μορ φω θη ε εμ προ σθεν α αυ
των και ε λα αμ ψε το προ ο σω ω πον α αυ του ου ω ως
ο η η η λι ι ι ι ος τα δε ι μα τι α
α αυ του ου ε γε ε νε το λευ κα α α ω ως
το ο ο φως και ω φθη η σαν Μω υ ση ης και Η
η λι ι ι ι ας μετ α αυ του ου ου συλ λα α α
λου ου ου ουν τες και νε φε λη φω τει ει νη η
ε πε σκι α σε ε ε εν α α α αυ τους και ι δου φω

 ω νη εκ της νε φε ε λης λε ε ε γου ου ου

 σα ου ου ου τος ε ε στι ιν ο γι ο οςμου

 ο ο α γα πη η τος εν ω η ηυ δο ο ο

 ο ο κη η η σα α Αυ του ου α κου ου ου ε ε ε

 ε τε

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν θρω

 ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

 την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

 παν το κρα α τος Κυ ρι ε Γι ε μονο γε νες Ι η σου

 Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο υιος του
Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου
ελεησον ημας ο αιρωντας αμαρτιας του κο
σμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ειμονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμη
νην

Καθεκααστηνημεραν ευλογησω σε και
αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις
τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα ταυτη
α να μαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πατε
ρων ημων και αινετον και δεδοξαμενον το ονο

μα ασουειςτουςαι ω νασα μηην

Γ ε ε ε νοιτο Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο

ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με του

ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικόν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α

α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α α θα

α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα φ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

δει ξας τοις Μα θη ταις σι την δο ξαν σι κα θως η δυ ναν το

λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φω σι το α ι

δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κσ φω το δο τα δο ο

ξα α σοι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ΄ 2)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεροσω

σονη μας

Στίχ. β΄. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ. (ξδ΄ 7)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεροσω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ΄ 1-2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (Ψ 8,)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πστ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρει τω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Μητέρα Σιών, έρει άνθρωπος· και άνθρωπος έγεννήθη εν αυτῇ. (πστ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτω Θα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρι και Υιῶ και Άγιῶ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα

να τος υ πα ρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

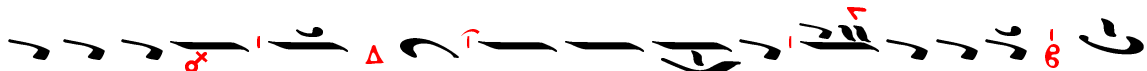
την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω

 σον η μα α ασ

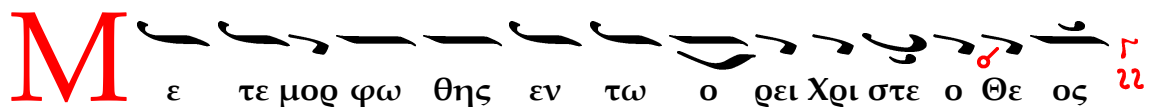
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος $\overline{\alpha\psi}$ Γα ϕ

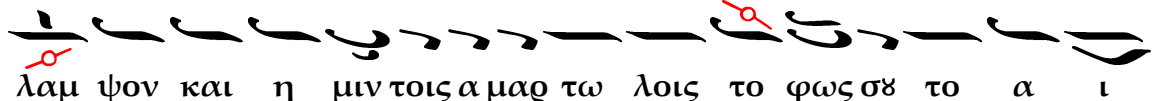
Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη' 2)

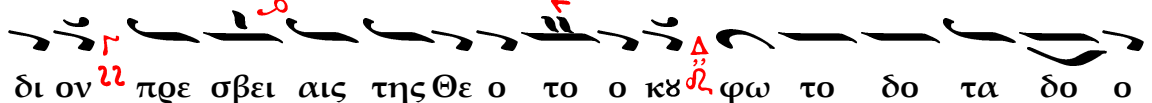
 Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

 δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ ναν το

 λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φω σε το α ι

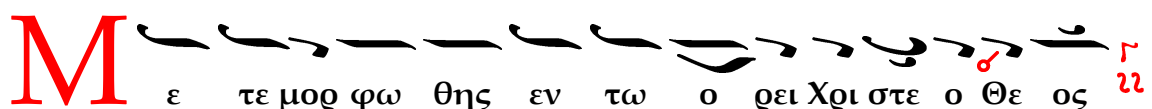

 δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κσ φω το δο τα δο ο

 ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη' 6)

 Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

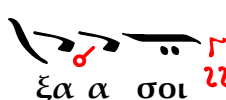
 δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυ ναν το

 λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φω σε το α ι

 δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κσ φω το δο τα δο ο

 ξα α σοι

Στίχ. γ'. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην

καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πῆ' 12)

Με τεμορφωθης εν τω ορει Χριστε ο Θεος
δειξας τοις Μαθηταις σου την δοξαν σου καθως η δυνατο
λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σου το αι
διον ²²πρεσβειαις της Θεοτοοκρυφωτοδοταδοο
ξαα σοι οι οι ²²

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Θα βωωρ και Ερμων εν τω ονοματι ισα
γααλι ασονται ⁶σωσον ημας Υι εε Θεου ^Δ
ο εν τω ορει τωθα βωρ μεταμορφωθεις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λυρια ^Δ

Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν τάξιν·

Οτι παρ σοι πηγη ζωης Κυυριε ^Δ
εν τω φωτισο ψο μεθα φως ⁶σωσον ημας Υι
εε Θεου ^Δο εν τω ορει τωθα βωρ μεταμορφω
θεις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τασσοι αλλη λη 8 ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεῖτουργον)

ᾠχος Γα ϕ

Mε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυ ναν το
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σθ το α ι
δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κθ φω το δο τα δο ο
ξα α σοι

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεῖτουργον)

Αὐτόμελον.

ᾠχος Γα ϕ

Eπι τθ ο ο ρθς με τε μορ φω ω ω θης και
ως ε χω ρθν οι Μα θη ται σθ την δο ξαν σθ Χρι στε ο Θε
ος ε θε α σαν το ι να ο ταν σε ι δω σι σταυ ρθ
με νον το μεν πα θος νο η σω σιν ε κθ σι ον τω δε
κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ χεις α λη θως τθ

Πα τριστο α παν γασμα α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

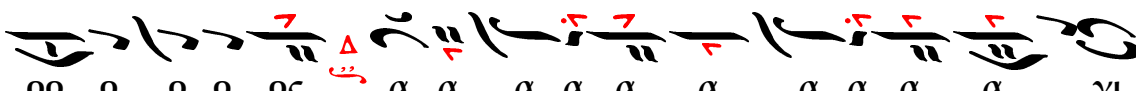
A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

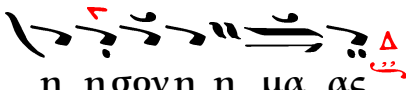
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

 ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

 ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

 η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

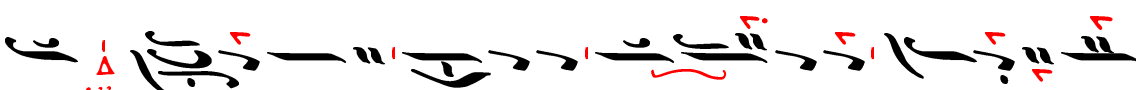
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

 ος Α α α α θα α α α α α α α α α

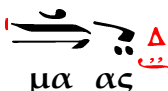

 α α ρα α α λε α α θα α να το ο ο ο ο ο

 ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ν η η

 μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να α α

μς

A α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ο

ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε ε ε ε

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ο

ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ

υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ

Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α Α θα α α α α α
 να α α το ος
E ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε ε
 η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η η η μα
 α α ας

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς ργ΄).

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ως εμεγαλυνητα εεργασα Κυριε

παντα εν σοφια εποιησας

Ευλογει η ψυχη μτον Κυριον Κυρι

ε ο Θεος μ εμεγαλυνης σφοδρα

Ως εμεγαλυνητα εεργασα Κυριε

παντα εν σοφια εποιησας

Ητω η δοξα Κυριου εις τας αιωνας ευ

φρανθησεται Κυριος επι τοις εργοις αυτου

Ως εμεγαλυνητα εεργασα Κυριε

παντα εν σοφια εποιησα ααααα

Καθολικῆς Β' Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. (α' 10-19)

Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιῶντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδόμενος καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ

δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς
 δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα,
 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν,
 σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν
 προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνῳ
 φαίνοντι ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ
 φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἄλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. πη'-ρμγ').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α
 Σοι εἰ σιν οἰ ου ρα νοι και ση ε στιν η γη
 οἰ κϝ με νην και το πληρω μα αυ της
 λι ι ι ι ω ω ω ω σας
A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α
 Δι και ο συ νη και κρι μα ε τοι μα σι α του
 θρο ο νϝ σϝ ε λε ος και α λη θει α
 ρευ σονται προ προ σω ω ω ω πϝ ϝ ϝ ϝ σϝ

λλη λϝ ϝ ï ï α A α α α α λλη λϝ ϝ

 ϝ ϝ ï ï ï ï α A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

 ï ï A λλη λϝ ϝ ï ï α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιζ' 1-9).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ μίαν Ἠλίας. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Μηδενὶ εἶπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.

Ἦχος ἰϛ' Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

 ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι

 οι

πα α α α α α α α α α α α α α σαν

την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο ο τι κη η η η η η η ην α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α

α ρα α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α

α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α α α α α

α των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α α

α α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι

ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α

α ^ν _δ

Ἦχος π̣ δ̣ Νη

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον ^ν _δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^β _γ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^β _γ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν _δ

Π α ρ α σχ ₈ Κυ υ ρ ι ε ^ν _δ

Π α ρ α σχ ₈ Κυ υ ρ ι ε ^β _γ

Π α ρ α σχ ₈ Κυ υ ρ ι ε ^Δ _δ

Π α ρ α α σχ ₈ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δ _δ

Π α ρ α α σχ ₈ Κυ υ υ ρ ι ε ^β _γ

Π α ρ α α σχ ₈ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^ν _δ

Σ οι Κυ υ ρ ι ε ^ν _δ

Κ αι τω Πνευμα τι σ ^ν _δ

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μϛ
Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ και
κα τα φυ γη η μϛ και αι αι ρυ υ ση ης μϛ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ Κυ
ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ και κα
τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ ϛ και αι αι αι
ρυ υ υ ση η η ης μϛ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ο ν ε ι ρ η η ν η ς θ υ σ ι ι α ν α ι α ι ν ε ε

σε ε ως

Κ α ι μ ε τ α τ ε Π ν ε υ μ α τ ο ο ς σ θ

Ε ε χ ο μ ε ν π ρ ο ς τ ο ν Κ υ υ ρ ι ο ν

Α α ξ ι ι ο ν κ α ι α ι α ι δ ι ι κ α ι α ι ο ν

Α γ ι ο ς Α γ ι ο ς Α γ ι ο ς Κ υ υ ρ ι ο ς Σ α β β α

ω θ π λ η η ρ η ς ο ς ρ α ν ο ο ς κ α ι η γ η η τ η ς δ ο ξ η ς

σ θ ω σ α ν ν α ε ν τ ο ι ς υ ψ ι ι ς ο ι ς ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ς

ο ε ε ρ χ ο μ ε ν ο ς ε ν ο ν ο μ α τ ι Κ υ ρ ι ι ς ω

σ α ν ν α α ε ν τ ο ι ς υ ψ ι ι ι ι ς ο ι ς

Α α α μ η η η η η ν

ἢ ἄλλως

Α α α α μ η η η η η ν

A α α α μη η η η η η η η ην ^v ₂₂

Σ ε υ υ μνϑ ϑ μεν ^v ₂₂ σε ε ευ λο γϑ ϑ ϑ
 με ε ε εν ^v ₂₂ σοι ευ χα ρι ι ϑϑ ϑ με εν Κυ ρι ε
^v ₂₂ και δε ε ο ο με θα α α σϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ^Δ ₂₂ ο
 Θε ε ο ο ο ος η η η μων ^v ₂₂

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
 ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς.
 Εἰς τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^Δ ₂₂ Νη ρ

N ^{Nη} υ υ υ υν ^{Δι} τα Α α νη κϑ ϑ στα η η
 κϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ σθη ^{Nη} ^Δ ₂₂ ο ο
 α α α α α πα α α τω ω ω ρ γαρ Υι
 ο ο ο ος ε ε ε εκ τη ης Πα αρ θε ε ε
 ε νϑ ^v ₂₂ τη πα τρω ω ω α φω ω νη η η
^v ₂₂ ε εν δο ο ο ξω ω ως μαρ τυ υ ρει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ^Δ ₂₂ ται ^Δ ₂₂ οι οι οι
 α α Θε ε ε ος ^Δ ₂₂ και αι α α αν θρω ω

 ω ω πος ^{Νη} ο αυ το ο ος ει ει ει εις τς ςς

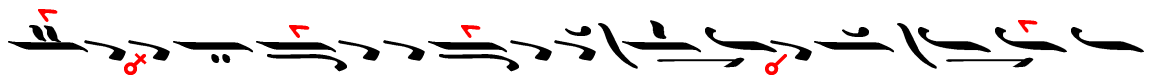
 αι αι ω ω ω ω να α α α ας

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
 Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ε ν τω φω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι τη ης

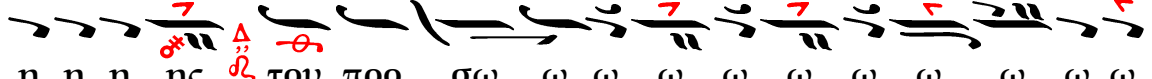
 δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

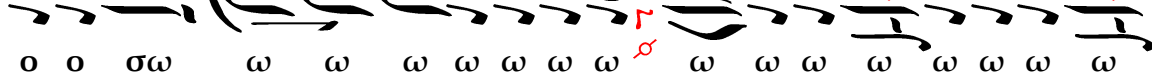
 ο ο ο ο ο ο ο ο της δο ο ο ξη η η η η

 η η η ης του προ σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

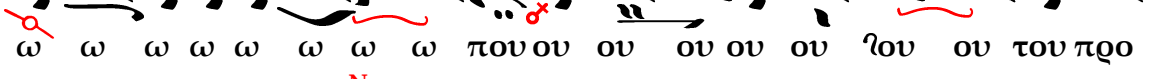
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω του προ

 ο ο σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

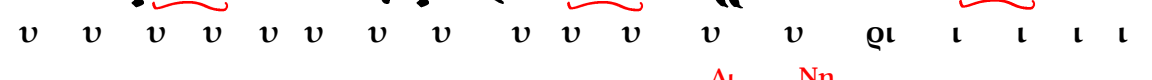
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

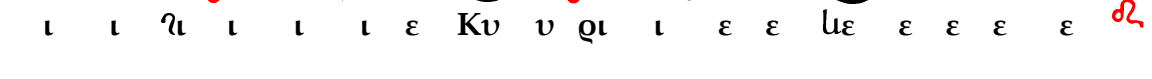
Μ ω ω ω ω ω ω ω π ου ου ου ου ου ου ου του προ

 σω ω π ου ου σου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

 ι ι ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε λε ε ε ε ε

Δι
 πο ρευ σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 Πα
 πο ρευ σω με θα α α α ια α α α α εεις τον αι αι αι
 Νη
 ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω χω ω
 Δι
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω
 Δι
 ω ω ω ω χω ω ει εις τον αι ω ω ω ω ω ω ω χω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Δι
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 εεις τον αι αι αι ω ω
 Ζ
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω εεις το ον
 Πα Δι
 αι ω ω να α α α α α α Αλ λη λου ου ου ι ι
 Πα Δι
 ι α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α

Μετά την μετάδοσιν, ἀντί τοῦ· Εἶδομεν...
 Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Γα ϝ

Με τεμορφωθης εν τω ορει Χριστε ο Θεος
 δειξας τοις Μαθηταις σου την δοξαν σου καθως ηδυνατο
 λαμψον και ημιν τοις αμαρτωλοις το φως σου το αι
 διον ²²πρεσβειαις της Θεοτοοκας ²²φωτοδοταδοο
 ξαα σοιοιοι ²²οι

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ...

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω το στομα ημων αινεσεως
 σου Κυριε οπως ανυμνησωμεν την δοξαν
 σου οτι ηξιωσας ημας των αγιων σου με
 τασ χεινμυστηριων τηρηση σου ημας εν τω
 σωαγιασμω ολην την ημεραν μελε
 των τας την δικαιοσυνην σου Αλληλα
 Αλληλα Αλληλα ααα

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου
Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ ψάλλονται τὰ ἑξῆς·
Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος $\overline{\alpha\upsilon}$ Γα ϝ

Με τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυ ναν το
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φω σθ το α ι
δι ον $\overline{\alpha\upsilon}$ πρε σβει αις της Θε ο το ο κθ $\overline{\alpha\upsilon}$ φω το δο τα δο ο
ξα α σοι $\overline{\alpha\upsilon}$

Δόξα. Καὶ νῦν. *Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.*

Ἦχος $\overline{\alpha\upsilon}$ Γα ϝ

Επι τὸ ο ο ρος με τε μορ φω ω ω θης $\overline{\alpha\upsilon}$ και
ως ε χω ρην οι Μα θη ται σθ την δο ξαν σθ Χρι στε ο Θε
ος ε θε α σαν το $\overline{\alpha\upsilon}$ ι να ο ταν σε ι δω σι σταυ ρθ
με νον $\overline{\alpha\upsilon}$ το μεν πα θος νο η σω σιν ε κθ σι ον $\overline{\alpha\upsilon}$ τω δε
κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ χεις α λη θως $\overline{\alpha\upsilon}$ τθ
Πα τροστο α παν γα σμα α α α $\overline{\alpha\upsilon}$

Καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται ἡ ἑξῆς·

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν
διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ

τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὀριμωτάτην στάσιν ἔλθειν εὐδόκησας, ἵνα ἦ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με νον
α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος
Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με ε
ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι
ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις:

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις
(ἰχθύος κατάλυσις).